

[Annelise Gotfredsen]

ne, og derfor må der være så stor sikkerhed om tekniske spørgsmål, som man nu kan få, og derfor kan den egentlige debat, som vi jo har fastslået mange gange, og som der er bred enighed om, først komme, når disse rapporter foreligger, og det er jo også disse rapporter, et bredt flertal i tinget har ønsket. Så kan vi få den politiske debat, og den kommer der for så vidt også følelser ind i, for det er et spørgsmål om, hvordan vi i virkeligheden ønsker vort samfund indrettet. Den politistat, som nogle – og jeg tror, jeg hørte fru Lone Dybkjær opridse den – frygter skulle komme, hvis kernekraftværker skal beskyttes i samfundet, frygter jeg såmænd ikke mere, end jeg frygter et samfund, der på grund af utilstrækkelig og for dyr energiforsyning er ført ud i social tilbagegang og politisk uro med deraf følgende risiko for vort demokratiske system, og netop derfor må der lægges meget vægt på de økonomiske vurderinger, også relationerne over til andre energikilder og til andre landes produktionsmuligheder, og det er jo netop det, der skal gøres i de rapporter, der fremlægges, det er netop det, man må gøre, når man skal vurdere den vægt, der også skal lægges på de vedvarende energikilder.

Om dagsordensforslaget er jeg meget enig med fru Lone Dybkjær, og jeg har fuld forståelse for, at fru Lone Dybkjær i dag ikke fremsætter en dagsorden, som hun egentlig hellere ville have gjort. Det vedrører ikke forespørgselsens emne, og dagsordenen er meget uklar, det vil jeg give fru Lone Dybkjær ret i. Den udtrykker synspunkter, som jo i det store og hele er kommet til udtryk i forskellige andre beslutninger og debatter og målsætninger, men den er i øvrigt uklar og intetsigende, og hvem vil, som fru Lone Dybkjær siger, ikke gerne – alt andet lige – spare på elforbrug osv.? Vi vil bare drage den konsekvens af denne uklarhed, at vi modsat fru Lone Dybkjær, som vil stemme for denne dagsorden, vil undlade at stemme.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det er ikke, fordi jeg vil gå op og komme med en bemærkning, hver gang en af de borgerlige ordførere har sagt noget sludder, for så bliver det dels et værre renderi, dels kommer vi aldrig hjem, men jeg synes, at fru An-

nelse Gotfredsens bemærkning om os, der nærer varme følelser for arbejdspladser – var det ikke varme og stærke følelser oven i købet? – kalder på en kommentar; for en kendsgerning, som jeg fremlagde i mit ordførerindlæg, som fru Annelise Gotfredsen selvfølgelig ikke gik omhyggeligt uden om, men bare glemte, er jo, at hvis man sammenligner den alternative energiplan 1983, den lille bog, som hedder »Energi for fremtiden« med Energiplan 81, altså den officielle energiplanlægning, så er det en uomtvistelig og uafviselig kendsgerning, at den alternative energiplan giver 25.000 flere arbejdspladser i år 2000. Det vil jeg ikke bede fru Annelise Gotfredsen komme op og bekræfte eller dementere, for det er simpelt hen en uomtvistelig kendsgerning, men jeg kunne godt tænke mig, om fru Annelise Gotfredsen ville forklare mig: hvordan kan disse varme, stærke, inderlige og dybe følelser for flere arbejdspladser harmonere med afvisningen? For er det ikke rigtigt, at fru Annelise Gotfredsen afviser den alternative energiplan? Hvordan kan disse varme følelser harmonere med afvisningen af en alternativ energiplan, der giver 25.000 flere arbejdspladser? Det giver også et betalingsunderskud, der er 19 mia kr. lavere i år 2000 – det er afdelingen for finansministeren, så det behøver fru Annelise Gotfredsen ikke bekymre sig om. Men forklar os engang: hvordan kan man vende sig mod den alternative energiplan og elske flere arbejdspladser? Der er ingen sammenhæng i det.

(Kort bemærkning).

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg har såmænd ganske klart og logisk bemærket, at såfremt en produceret enhed på grund af et for dyrt energiforbrug bidrog til en dårlig konkurrenceevne, så ville det føre til manglende arbejdspladser. Det vil hr. Riishøj sikkert ikke bestride.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Nej, det vil sikkert hverken hr. Riishøj eller hr. Tinning. Men jeg forstod endda fru Annelise Gotfredsens bemærkninger som en lille smule originale og ikke bare den almindelige plapren op om, at hvis alting er mæg-